

Rozhovory se životem

83

OBSAH

Písemné záznamy učení-----	3
Pošlu vám posly pravdy-----	5
Pomoc lidem Země-----	7
Ježíšův vzhled-----	8
O bytostech pracujících se životní silou-----	10
Vývoj určující milost -----	11
Zákon solidarity-----	16
Člověk musí být stále povzbuzován-----	21
Důvody trápení-----	22
Koupel ve vodě lásky -----	23
O přírodních národech a duchovních průvodcích-----	25
Měřítko duchovního vývoje-----	26
Návštěva z nadzemí mluví o prokletí-----	28
Lidská slova a řeč-----	35
Vyslyšené modlitby-----	38
Z našeho života-----	41

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

PÍSEMNÉ ZÁZNAMY UČENÍ

Milí sourozenci!

Mám velkou radost, že vám mohu na setkáních opět přibližovat další Ježíšovy výroky, jeho nauku o lásce. Bratr Emanuel o nich hodně hovořil, já to možná vyjádřím jinými slovy, ale pravda je v obou. Na pomoc máme i Josefa z N.

Už samotné překlady z aramejštiny do starořeckého, latinského či vašeho jazyka jsou oříškem. Obtížný je ale i způsob předání prostředníkovi, protože i pro něho to budou mnohdy neznámé věci.

Chtěl jsem tím říci, že způsob předání nauky lásky Ježíše Krista nebyl a není jednoduchý.

Za doby pobytu Ježíše na Zemi nebyla jeho slova zaznamenána. Ale nejvíce se jim přiblížily texty apoštola Jana, vždyť byl Ježíšovým svědkem, osobně ho slýchal a znal. Johannes Greber: „Tento učedník je ten, který byl svědkem všech událostí a je i autorem písemných dokladů. Víme, že jeho svědectví je správné.“ Ježíš učinil před zraky svých učedníků mnoho nádherných skutků, některé nejsou zapsány. „Je ještě mnoho jiného, co Ježíš vykonal; kdyby se to všechno mělo dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané.“ – Těmito slovy také končí Janovo evangelium.

Ale i činy, o kterých můžete číst, slouží k tomu, abyste uvěřili, že Ježíš - Mesiáš je syn Boží a díky němu dosáhnete jednou života, který prorokoval.

Janovy texty byly v rolích z papyru nebo z kůže. Ale vy zprávy dostáváte od nás přímo a čisté. Budete-li je následovat, pak jak jsem řekl, mohou dopomoci k věčnému a šťastnému životu.

„Co je to pravda?“ ptal se i v oněch dobách Pilát Ježíše.

Římský biskup Damasus, označovaný za papeže, vyzval Hieronyma, aby shromáždil všechny verze o životě Ježíšově, spojil je dohromady a přeložil do latiny. Hieronymus se požadavku zhrozil. Odepsal, že se všechny od sebe liší. A bylo by domýšlivé, že on by měl být soudcem a rozhodovat, co je správné a co ne. A až pak vydá verzi, která se bude rovněž lišit, označí ho za hanebného padělatele. Musel by totiž někde něco vynechat, jinde přidat a uvést vlastní názor.

Byla to tedy vůle Ježíšova, aby nebylo jeho učení zapsáno a spisy platily jako zdroj pravdy. Ježíš totiž věděl, že písemnosti mají své vlastní osudy.

Kde tedy milovaní můžete najít nezkalenou pravdu? Ježíš to naznačil před opuštěním Země: „Pošlu vám duchovní učitele pravdy od mého Otce. Uvedou vás do mnohých pravd a navždy s vámi zůstanou!“

Syn Boží přišel do maštale, ne na diskotéku v Betlémě či na hrad: největší věci totiž dělá Bůh v největším tichu.

Když chceš prožít pravé Vánoce, pozvi Ježíše – do svého srdce. „Přijď, můj Bože, velmi Tě prosím, přijď do mého života. Ježíši, potřebuji tě.“

Jen na takové pozvání čeká. Protože Bůh je láska a prvý předpoklad lásky je svoboda.

Kristus se nikomu nevnučuje. Jen čeká a klepe.

Vstoupí. Dotkne se nejvnitřnějšího nitra. Poznáš to tak, že zatoužíš být lepší, a co je úžasné, dostaneš milost, aby ses svých chyb zbavil.

Bože, nevím si pomoci sám, jsem jako narkoman, Bože, prosím, pomoz mi.

z internetu

POŠLU VÁM POSLY PRAVDY

Naši milí sourozenci!

Poslední moje zářijové sdělení končilo Ježíšovými slovy: „Budu vám od Otce posílat duchovní posly pravdy ...“

Vynasnažíme se to na prahu „Nové smlouvy“ potvrdit, a sice na několika příkladech:

Boží poslové v době Ježíšově

Boží posel se zjevuje před Zachariášem, před Marií, před Josefem a vyřizuje pověření Bohem.

Další Boží posel předal Janu Křtiteli pověření křtít a později ho učil, podle jakého znamení pozná Mesiáše.

K Ježíšovi promluvil Boží posel při jeho křtu v Jordánu. Pozorujeme-li celý pozemský život Ježíše, poznáme, že byl v trvalém spojení s Božími posly. Díky nim vyháněl zlé duchovní bytosti, léčil nemocné a ve spojení s nimi slyšel od svého Otce učení, které měl přednést lidu. Stále poukazoval na to, že nehovoří ze sebe, nýbrž říká to, co slyšel od Něho. Ježíš se vyjadřoval o tomto spojení: „Budete vidět Boží posly přicházet a odcházet přes Syna člověka.“ Nebo: „Poznáte, že nedělám nic sám od sebe, nýbrž že mluvím tak, jak mě učí můj Otec.“ Nebo: „Co jsem slyšel od Něho, to světu předávám.“

Poslové apoštolů

Z téhož pramene pravd, z něhož čerpal Ježíš, měli brát i ti, kteří jako jeho následovníci šířili učení lásky.

Nejprve to byli jeho apoštolové. Neměli předávat slyšené od Ježíše tak, jak to sami chápali, neboť jejich vibrace byla různá, a to by mohlo vést k nedorozuměním. Proto ono Ježíšovo: „Chci poprosit Otce, ať vám pošle pomocníky: budou to Boží poslové pravdy, a bude se tak dít na věky.“

Poslové dnes

K tomuto tématu také patří následující slova Ježíšova: „Rád bych vám řekl ještě mnohé, teď byste to však neunesli. Ale bude přicházet duchovní svět pravdy a uvede vás do pravd, které potřebujete. Tito Boží poslové, jež Otec bude posílat mým jménem, vás budou o všem dalším poučovat i připomenou, co jsem říkal.“

Jak je to v současné době se zvěstováním pravd? Stojíte před mnohokrát rozděleným křesťanstvím, před četnými společenstvími hlásajícími vše možné, jen ne čisté učení Ježíšovy lásky. Ale ony to vydávají za skutečné Ježíšovo učení. Pravda je zdrojem síly a energie lásky – omyly však ne!

Kéž tyto do slov oděné myšlenky Božích poslů o Ježíšově učení lásky najdou ve vašich srdcích a vědomí místo. Pak se stanou základem vašeho života, osvítlí vás a vy pochopíte Ježíšovo: „Následujte mě! – Já jsem cesta, pravda vedoucí k věčnému životu!“

Žijeme v zemi, kde nic není hanba. Zhasla nám světla v podobě moudrých, pokorných a statečných lidí. Na jejich místa nastoupily sebevědomé bludičky. Ony také svítí, ale místo světel, která ukazují cestu, vedou lidi do bažin.

Žijeme v zemi, která onemocněla relativismem a povrchností. Byť máme na jedné straně přebujelé právo, máme na druhé straně podvyživenou spravedlnost. Zelenou mají povrchní vztahy, názory, zábava a povrchní vzdělání.

Žijeme v zemi, ze které se vytrácí cit pro čest, důstojnost, noblesu, džentlmenství a vytríbené chování. Neexistují pozitivní vzory. Zmizela obyčejná lidská slušnost a bourají se všechna osvědčená tabu.

Max Kašparů

POMOC LIDEM ZEMĚ

Ježíš, můj pozemský syn, Marie, moje pozemská manželka, a já v jednotě plníme naše úkoly. Samozřejmě že nám skrze Krista slouží vysoký duchovní svět neustálým předáváním rad a pokynů, které máme plnit. Pomáhají nám bytosti ochrany, duchovní bytosti boje, útěchy, moudrosti, posílení a šířitelé pravd.

Úkol šířit pravdy na Zemi byl přidělen i mně. Nejen šířit pravdy, ale poukázat také na nepravdy a vysvětlit, proč nejsou správné.

Všichni mí spolupracovníci smějí odejímat prostředníkovi pouze tolik síly, kolik je pro kvalitu předávání pravd nezbytně třeba. Proto v této době už nebudu skrze něj odpovídat na otázky; jen tak může být po padesátileté službě Bohu ještě dlouho zachován. Neboť životní síly stárnoucí osoby ubývají a na to musíme brát ohled.

Pozitivní myšlenky mají nesmírnou sílu!! Čím víc se jimi zabýváte, tím vydatněji je živíte a tím roste jejich intenzita.

Naopak, jestliže myšlenky neživíme tím, že se jimi neustále zabýváme, zakrní, odpadnou a vrací se k tomu, kdo je vyslal.

Každou myšlenku, která neslouží k vyššímu vývoji nebo jako pomoc k vývojovému růstu bližního, je nutno hned v zárodku potlačit, jinak poroste ve formě násilí vůči vám i ostatním.

duchovní učitel Malý Robert

JEŽÍŠŮV VZHLED

Naši milí sourozenci!

Dovolím si vám představit obraz, u jehož popisu se tvrdí, že je to jediný výstižný portrét Spasitele. Já to však ani nepotvrdím, ani nevyvrátím. Byl na příkaz císaře Tiberia vyřezán do smaragdu (pozn. redakce viz obr. na str. 8) a uložen v klenotnici v Konstantinopoli. Později ho turecký sultán předal papeži Innocenci VIII., aby jím vykoupil svého bratra vězněného křesťany.

Použiji popis Ježíše, jak ho zapsal senátor Publius Lentulus, místodržitel Judey. Historici ho přeložili z latiny:

„V těchto dnech se objevil velmi počestný muž jménem Ježíš Kristus, ještě teď mezi námi žije. Pohané ho označují jako proroka pravdy, ovšem jeho učedníci ho nazývají synem Božím. Probouzí ze smrti a léčí všechny nemoci. Je to muž vysoké majestátní postavy a úctyhodného vzhledu, takže ti, co ho vidí, ho milují, ale současně z něho mají respekt. Vlasy mají barvu zralého lískového oříšku, k uším téměř rovné, dolů pak trochu zvlněné, délky přes ramena, a jak je zvykem u Nazířů, uprostřed rozdělené. (pozn. redakce: Nazířství – v Bibli popsáný dočasný nebo celoživotní zvláštní slib zasvěcení se Bohu. Člověk, který takový slib učinil, byl označován jako Nazír.) Čelo odkryté, hladké, obličej bez vrásek a kazů, krásný a svěží. Nos a ústa jsou tvarovaná tak, že na nich není co kritizovat. Vous má hustý, ne dlouhý, odstín stejný jako jeho vlasy. (pozn. redakce viz obrázky na zadní obálce knihy) Ruce a paže dobře rostlé. V kárání je přísný, v nabádání přátelský a sympatický, v řeči střídavý, moudrý a skromný, vše smícháno s úctyhodností. Nikdo si nemůže vzpomenout, že by ho kdy viděl smát, mnozí ho ale viděli plakat. Muž, který díky osobitě krásě převyšuje ostatní.“

Nechávám na každém, ať si k výše popsanému obrazu vytvoří vlastní názor. Nechť takový obraz přispěje k tomu, abychom ho všichni v srdci radostně přijali a podle individuální potřeby si ho ponechali v našich vzpomínkách!

O BYTOSTECH PRACUJÍCÍCH SE ŽIVOTNÍ SÍLOU

Helia Mer: Uložte všechny své starosti, přání, nouze a strachy do mého tabernáklu (pozn. redakce: jedná se o svatostánek, část oltáře, ve které se uchovává eucharistie) lásky. Předložím je Kristu. Od něj vám zároveň dám rady na duchovní cestu:

- Přemýšlej nad duchovními tématy, tím procvičuješ čistou mysl. Čistá mysl je znak duchovní bytosti a dar Boží.

- Posiluj své tělo jednoduchým a čistým způsobem života. Tak se staneš božským kanálem, kterým bude proudit léčivá, osvobozující síla. Tím se staneš nástrojem Boha.

- Odlož své malé lidské já, zatěžuje tě. Bůh je duchovní bytost. To, co vám daroval na hmotě, nemá s duchovností nic společného – je to pouhý pomocný prostředek pro vaši Boží jiskru. Bůh chce v tobě žít a skrze tebe působit.

- Zkoumej své myšlenky a přibližuj se duchovnímu Centru. Skrze bezpodmínečnou lásku budeš v jednotě s duší světa a s tlukotem jejího srdce.

- Nech v sobě účinkovat božskou sílu. Propůjč jí svá ústa, aby mohla skrze tebe hovořit, i končetiny své, aby mohla skrze tebe působit!

Božská životní síla je posilována a obohacována mnohými bytostmi na cestě k tobě. O tom, jak mnoho předají, rozhodne tvůj vývojový stupeň. Pomoz jim tím, že je vyslyšíš! Získáš mír v duši a sílu neselhat.

Kristus pomáhá, abyste byli v harmonii s kosmickými zákony a pozemskou materií. A ty můžeš přispět tak, že se staneš článkem řetězu Božích dětí. Amen.

Strmá stezka k čisté pravdě vede říší ticha, míru, bezpečí a harmonie. Chceš-li dosáhnout svého vyššího Já, pak se těmito kvalitám uč. V ochranném plášti tvého duchovního průvodce.

VÝVOJ URČUJÍCÍ MILOST

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem vám přinesl to, po čem vaše duše touží: vyšší vibraci, která vám pomůže se dostat výš - blíž k Tobě, Bože můj. Podstatné je si ji udržet, protože až odtud odejdete, jiní budou mít tendenci vám ji odebrat. Upozorňuji na to důrazně a naplno.

Vnitřní duševní klid nechť je s vámi! Opět prosím, udržte si ho! Vnější svět bude dělat vše pro to, aby odstranil z vaší duchovní vibrace to podstatné: rozhodnutí duchovně se vyvíjet. Děkuji za vaše zkrášlené duše, za radost a hlavně za rodící se sounáležitost. Elfové se snaží přinést vám z přírodnin, jež nazýváte květiny, léčivé vonné látky.

Opět s námi přišli duchovní lékaři. Snažíme se nenechat nikoho samotného - ani nemocné a trpící, kteří zde s námi nejsou. Usilujeme o to, aby jim naši spolupracovníci pomohli a působili na ně v souladu s vůlí Boží.

Samozřejmě že musíte své tělo ovládat tak, aby bylo na pomáhající vibrace vnímavé. Také na energie, pomocí nichž v noci, když z těla vystoupíte, zkoušejí vaše tělo upravit, dát ho do pořádku, a tím vnést harmonii pro další ráno.

Magnetické a elektrické vibrace

Nyní o zvukovém zařízení, které měl prostředník při posledním setkání k dispozici a jež mělo umožnit lepší srozumitelnost a slyšitelnost. Souhlasili jsme s jeho použitím; ale naši duchovní technici s ním neměli zkušenost, protože jsme ho použili poprvé. Došli k závěru, že stejně jako u vašich monitorů a dalších zařízení pracujících s amplitudami elektrické energie vznikaly výkyvy, které způsobila elektřina.

Již víte, že vaši vibraci tvoří elektrická a magnetická energie - jsou zhruba v poměru 1 : 1. Ale tentokrát vlivem zvukového zařízení převládala elektricitá. Abychom setkání neohrozili, museli jsme dodávat magnetismus. Ačkoliv jsme médiu ód přidali, stále hrozilo, že bude mít osobní energie málo. Takže elektřina v zařízení vlastně ohrozila setkání.

Této situace využiji a řeknu něco, co konvenční medicína nezná: Pokud jste hádaví, svárliví, hašteřiví nebo rozčilení, trpíte-li výbuchy vzteku či afekty, začnou se na vás napojovat negativní síly. Tehdy má člověk daleko více elektricity než magnetické ódové síly, na niž jsme Bohem nastaveni. Poučte se z toho, prosím! Elektřina sama o sobě není nic špatného, ale neměla by převažovat. Máte-li nedobré myšlenky, snižuje se kvalita vaší životní síly.

Protože je pozemský člověk na nízkém vývojovém stupni, je odkázán na práci s elektrickou energií. Vy však také víte, že pokud se dotkne vysokého napětí, je jeho fyzické tělo zničeno, a tím jeho život na Zemi končí.

Ale o tom nechci mluvit. Chtěl jsem jen vysvětlit, proč bude v našem případě výhodnější používat klasický kabelový mikrofon než ono zařízení na hlavě. Děkuji za pozornost.

Milost a spravedlnost

Při dnešním setkání vám chceme přiblížit Boží milost a prožít ji v sobě ve formě energie. Prosím, soustředte se, abyste byli schopni hodně pojmout, pracujte odvážně společně s námi!

Při našem stvoření jsme obdrželi semínko dokonalosti, znak našeho Božího původu. Měli jsme ho přivést k růstu. Snadno se to řekne, těžko provádí. Mnozí z nás to v duchovním světě nedokázali. Duchovní přátelé, kteří úspěšní byli, nyní nám nedokonalým pomáhají. Ale bez pomoci Tvůrce to nepůjde! To by prostě nefungovalo. Proto poté, co jsme s nesčitelným množstvím dalších duchovních bytostí odpadli, vytvořil Stvořitel nové, tzv. konečné zákony a nový pořádek. Aby umožnily náš návrat. Smiloval se! To je ona milost v nejrůznějších formách i spravedlnost.

Do konečných zákonů je vnořeno mnoho dílčích zákonů, mají posloužit k vzestupu. A pokud si pro práci na sobě vytvoříte dostatek prostoru, pak vám přijde z mocného zdroje mnoho síly. I toto je forma milosti a podstata spravedlnosti. Aby se odpadlé duchovní bytosti a lidé (pozn. redakce – člověk je duchovní bytost v hmotném těle) působením vlastní píce opět vrátili do svého světlého domova, dostávají od Stvořitele mnoho příležitostí a také dostatek času.

Ne každé lidské dítě, popř. odpadá duchovní bytost se zatížily stejně. Milost i spravedlnost jsou tedy odstupňované. I to je znak spravedlnosti Tvůrce. Za největší zatížení považuje Stvořitel zorganizování prvotního spiknutí, a tudíž spojení s Luciferem a jeho družinou.

Božská zářivá síla – prasevětlo, je jasná a čistá. Odpadlé duchovní bytosti, tedy i lidstvo, mají nejrůznější odstíny: Odpovídají stupni propadu, pevnosti vůle a kvalitě činů. Podle svého vývoje, a tedy odstínu, přivolávají v různé intenzitě milost.

Jaké činy jsou cenné? Přemýšlejte, moji milí! Záleží na hloubce propadu. Vy už jste vesměs na cestě vzhůru – vás proměnila milost Tvůrce. Proměnili vás světlo, proto jste se stali duchovně uvažujícími lidmi.

Mnozí nepadli tak hluboko, ušetřili se nejnižších stupňů. Pracovali, vystoupali výš a ostatní sourozenci se diví: „Tomu se ale daří! Nemá problémy, nikdo mu nehází klacky pod nohy.“ Ano, je to tak. Skončilo by to, pokud by se opět zatížil.

Nedokážete se do nitra duchovních bytostí, nyní lidí, dívat, a proto se někdy dopouštíte nespravedlnosti tím, že řeknete: Bůh je nespravedlivý, to-muhle člověku dává vše a ostatním nic! Ale vy neznáte duchovní pozadí! Proto se cvičte v tom, abyste nesoudili unáhleně. Opakuji, do nitra druhého nevidíte! Milost Boží vyvolala redukované, tzv. lomené prasevětlo. Co to znamená? Milí sourozenci, jestliže jste se ve správný okamžik nevzchopili, stali jste se přívrženci negativních sil. Chybovali jste. Pokud jste s nimi dobrovolně, vědomě kráčeli a propagovali říši temna, pak jste se velmi zatížili a světlo v nitru se vám ztlumilo.

Čím více jste se otevřeli temné straně, a tak se angažovali v tom, co si Bůh nepřeje, tím slabší, lomenější je světlo milosti, jež máte k dispozici.

V lomeném světle na vás může působit pouze duchovní průvodce. Plní vůli Boží, ale nemůže za to, že se vám nedaří. Nemůže lomené světlo milosti měnit. To dokáže jen člověk nebo padlá duchovní bytost tehdy, když bude mít dostatečně široké vědomí a na jeho činech začne být patrné, že přestává být povrchní. Pak smí duchovní průvodce přitáhnout intenzivnější, harmoničtější světlo milosti. A přestože je stále redukované, člověku se po zdravotní, duševní i duchovní stránce začne dařit lépe. Neleží to tedy na duchovním průvodci, ani na Bohu, Kristu či Božích poslech. Je to jen a jen problém těch, kteří se zatížili.

Pokročme dál! Říkal jsem, že lomené světlo milosti má k dispozici každý jedinec, ovšem ve formě, kterou dokáže přijmout.

Pavel to vyjádřil takto: Mlékem jsem vás živil, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést – ani teď ještě nemůžete. (1 Kor. 3,2-3) Mléko tedy umíte přijmout, ne však přímý proud milosti Stvořitele.

Říkáte. „Ten je ale talentovaný!“ Ano, je! Ale proč? Neodpadl tak daleko od Tvůrce, i to je u pozemského lidstva možné! Avšak zřídka. Nebo se vypracoval na dobrý vývojový stupeň. Usiluje se dostat ven ze sítě Satana a tuto schopnost si udržet! Pak se může mluvit o talentovaném člověku působícím v souladu s vůlí Stvořitele.

Řekl jsem, že po odpadu od Stvořitele byly vytvořeny konečné zákony. Budou působit tak dlouho, dokud bude ve stvoření existovat zlo. Pod zlem můžete rozumět cokoli. Já to vnímám takto: Dokud nebude vytvořena jednota ve smyslu Božím, neboť stvoření je jednota.

V celém stvoření neexistují hranice. Vidím, že někteří tomu nevěří. Myslí si, že mezi sourozenci sloužícími temným silám a vámi existuje hranice. Ale není! Denně vás pokoušejí!

Vesmír neboli stvoření je nekonečné. Avšak na druhé straně nikdo nemůže prolomit hranici, pokud tomu jeho vibrace, vývoj neodpovídají. Nejedná se o hmotnou ani duchovní bariéru, je to hranice osobní. Jako duchovní bytost nemůžeš do sféry, jestliže jsi nesplnil její předpoklady.

Jednota stvoření je jistěna zákonem spravedlnosti. Spravedlnost i milost odpadnou poté, až se znovu vytvoří jednota ve smyslu Boží vůle. Proto mějte, prosím, na paměti podstatné: váš život už zde na Zemi je životem duchovním!

Když někdo naposledy vydechl, kde je jeho duše? Vystoupila ze svého nástroje, těla. Bylo vytvořeno z „prachu“ země. A prachem se opět stane. Ale vy jste děti Boží stejně jako já!

Abyste získali milost, je třeba konat skutky vyžadované Bohem. Neboť každý čin je energie, každý je vepsaný do vaší Knihy života (pozn. redakce: zde na Zemi Akašické kroniky). Proto si za něj nesete zodpovědnost. A nemůžete říct: „To jsem nebyl já! To jsem ne.....“ A čím více negativního je ve vaší Knize života obsaženo, tím zlomenější, a tedy slabší milost na vás působí. Proto se osvobodte od temných přátel, jež někdy cítíte. Jsou dočasní a tíží vás!

Hardus o sobě a svém duálu

Se svým duálem jsme se dostali na okraj čtvrtého slunečního stupně. Můj duál pilně pracoval, Josef z N. ho vedl. Děkuji za to! Můj duál se chystá v pátém slunečním systému zvládnout poslední bariéry. Díky jeho práci na sobě mu přichází milost Tvůrce. Na těchto překážkách mnozí zakopnou, klopýtla také ona.

Můj duál se stane obyvatelem čtvrtého slunečního systému. Někteří z vás si vzpomenu, že jsem řekl, že půjdu s ní a opustím Zemi. Protože však Josef z N. mně i mému duálu velmi pomohl, chci vykonat protislužbu, to je v duchovním světě běžné. Josef z N. učiní veškerá potřebná opatření, aby ona byla v bezpečných rukou. Ve čtvrtém slunečním systému se už toho mnoho stát nemůže. A já vám jako poděkování za Josefovou pomoc budu sloužit dál. Pokud to bude také vůle Boží, zůstanu vám věrný!

Někteří chtěli zpět duchovního učitele Emanuela. Ten však už není pro vás svět vhodný, jeho struktura je nyní příliš jemná. Není schopný se přizpůsobit tomuto světovému stupni. A kdybych od vás odešel – ve čtvrtém slunečním systému už není odpor, takže se jedinec vyvíjí poměrně rychle – bylo by i pro mě těžké se k vám dostat. Tedy do čtvrtého slunečního stupně ještě nepůjdu a zůstanu u vás. Přijímám nyní jen to pozitivní, aby můj duál mohl pokračovat dál ve svém vývoji.

Povinnost přinášet lidem Boží duchovní pravdy jsem si dobrovolně vbral, dobrovolně se zříkám rychleji se vyvíjet. Už jsem byl ve třetím slunečním systému. Jak víte, vrátil jsem se zpět, abych svému duálu pomohl. Zůstanu tedy u vás a dál vám budu předávat slova z učení lásky Ježíše Krista. A Josef z N. mi bude nápomocen. Pamatujte, Ježíš řekl: „Kdo má uši ke slyšení, ten nechť poslouchá!“

A na závěr setkání se Hardus k tématu spravedlnost vrátil: Milované dušinky! Mnohé z vás, a to je dobře, moje sdělení trochu oslovilo. Duchovní průvodci mi však řekli, že někteří nesouhlasí, protože se domnívají, že oni si zaslouží lepší život atd. Tento postoj nesou v sobě dlouhou dobu. Ale nemusí ho nést, mohou ho rozpustit. Nikdo to za ně neudělá, mohou však dostat podporu – od duchovního průvodce, Božích poslů. Budou-li opravdově chtít a konat dobré činy, vlivem milosti jejich barva zesvětlí. Takový je zákon, spravedlnost.

I lidé vám mohou pomoci, ale jejich rady bývají povrchní a pomoc nestálá. Kromě toho nastupuje milost díky víře, pakliže ji máte pevnou.

Tolik k „uzlíku“ v duši některých. Rozvažte ho snahou vylepšit takový rys, odpuštěním druhým, ale i sobě.

„Nemůžu žít s tím, co jsem tehdy udělal,“ hryzá některé z vás. Čím dál víc. Negativní síly, vaši sourozenci, dohlížejí na to (hranice neexistují), aby vás tento postoj dráсал. Nechtějí vás z něj uvolnit. Záleží však na vás, na každém jedinci, zda se ho zbavíte! K čemu máte podmíněně svobodnou vůli?

Přemýšlejte o tom, abyste se později netrápili!

Zejména hmota je podsouvána negativními silami. A často tlačí až na smrtelnou postel. Až na ní najdou někteří odvahu s milostí Boží osvobodit duši od nespravedlností, které v životě způsobili. Pak zažijí milost. Milost, které předcházela lítost, a ta je důsledkem přicházejícího světla milosti. Pomáhá, aby si člověk uvědomil, čeho se má zbavit, a tak osvobodit.

ZÁKON SOLIDARITY

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem vzal s sebou všechno, po čem vaše duše touží: někteří po vnitřním míru, jiní po duchovním pokroku či splnění toho, co si předsevzali před mnoha lety či před inkarnací. Je to pestrá mozaika.

Předávám vám také vnitřní klid duše, přinesl jsem ho ze své duchovní vlasti stejně jako duchovní sílu, mír, radost. Ještě něco důležitého pro vás mám: ochotu se zapřít a překonat, pokud to znamená žít pravdy, které vás učíme.

Vy, kdo se účastníte bohoslužby poprvé, si uvědomte, že zde nejste svou zásluhou. Duchovní průvodci vás pečlivě vyhodnotili a pak ovlivnili vaši svobodnou vůli tak, že nyní jste tam, kde se můžete do jisté míry učit. To duchovní průvodce či průvodci, pokud jich máte víc, vás sem přivedli!

Všichni se snažíme, abyste se vy, naši lidští sourozenci, stali tím, čím my. Abyste po přechodu na druhou stranu nemuseli později opět povinně přijmout tělo, abyste vašimi duchovními vědomostmi vzdělávali jiné, a možná i lidi. Tehdy se uzavře cyklus. Jeden pomáhá druhému.

Ve výrazu „jeden pomáhá druhému“ je jedno nevysloveno: duchovně božská láska. Ta je stěžejní ve veškerém bytí, ve všem, co vidíte a slyšíte zde i v celém vesmíru. Láska je to, co vyzařuje Tvůrce.

Přeji vám z celého srdce duchovní motivaci k tomu, abyste byli schopni mě sledovat při obsáhlém tématu, které nyní zazní, protože platí pro celé univerzum.

Pro vzájemnost v univerzu existuje hnací síla vycházející z lásky Stvořitele: božský zákon solidarity duchovních bytostí. Jedná se o věčný zákon, ale u pozemských lidí působí zesíleně. To znamená, že se na Zemi neustále a zesíleně posiluje vzájemnost mezi duchovně orientovanými bytostmi, spojuje je, přestože se solidaritě ve hmotě nedaří.

Struktura univerza

Ve starších textech najdete schéma stvoření. V něm skrze Krista a jeho posly působí Stvořitel (pozn. redakce: R63, kapitola Univerzum).

Krátce ho shrnu:

- Boha nelze jakýmkoliv způsobem zobrazit.

- V prvních sluncích byl jako prvorozený Otcem stvořen Kristus. Proto je králem duchovního světa a také lidstva.

- Ve druhých sluncích, po opětovném odpadu prvorozených duchovních bytostí, byly ve druhé etapě tvoření stvořeny embryonální duchovní bytosti.

- Ve třetích sluncích přebývají ti, kdož zavdali příčinu k odpadu od Boha.

- Ve sluncích čtvrtých se vyskytují opět další odpadlé ztemnělé bytosti.

Pokračuje to do pátých, do šestých sluncí, až do světů planet. Na planetě Zemi má nyní své sídlo Satan.

Existuje spousta oběžnic podobných Zemi a velký počet šestých slunečních stupňů. Všechny – a to možná někteří nepoberou – jsou obydleny duchovními bytostmi. Mají však jiná těla, než jsou ta vaše. Těla jedněch jsou plynná, další, o stupeň vyvinutější, jsou nehmotní. Stále je však od prasluncí až k pozemským lidem zachována možnost průchodu. Nic není uzavřeno.

V univerzu se tedy nacházejí různá zhutnění; jsou přizpůsobena těm, kteří je právě potřebují. Všude však v této nekonečnosti působí božský zákon solidarity.

Průvodci předávají ód

Ódovou sílu dostáváte díky zákonu solidarity duchovních bytostí. Vaši duchovní průvodci by vám jí rádi dodali více, ale ne každý ji dokáže dobře přijímat. Nedokážete naslouchat jejich radám a nabádáním, natož je realizovat. Takže člověk je zásobován životní silou nepravdělně a nejrůznějším způsobem. Podle vaší nálady.

Není snadné být na Zemi inkarnovanou duchovní bytostí kvalitně zachycující vše od svého duchovního průvodce. Ztěžuje vám to spojení mezi hmotným tělem a duší! Jste-li v pozitivní vibraci, mohou vám duchovní průvodci poradit to, co by vám pomohlo i v pozemském způsobu života. Pak můžete vnitřně zrát.

Síly, jež jsou díky zákonu solidarity vyzařovány, mohou zasáhnout ty, kteří jsou na ně vnímaví, jsou zaměřeni na duchovní vzestup a konají činy lásky k bližnímu. Bylo by toho mnoho, co by mohl člověk Země dělat, ale to by nesměl být okouzlen hmotou.

Jestliže jste zde na setkání, mají to s vámi vaši duchovní průvodci o něco lehčí. Neboť když nasloucháte našim slovům, dostáváte se **do povzneseného stavu**. V něm můžete být plnění a zcela naplnění duchovní vibrací. A dokud v tomto stavu setrváte, udržíte si i tento dobrý energetický stav.

Kristus dovede všechny domů

Také pověření, které dal Stvořitel Kristu, aby přivedl všechny zase domů, do říše Boží, se zakládá na zákonu solidarity. Že se tak dříve či později stane, je vám známo.

Čas, jak ho chápete vy, v dalších sférách neexistuje. Život Tvůrce je věčný, Bůh je od nekonečnosti věčný. Život duchovní bytosti je oproti tomu věčný teprve od jejího stvoření. A tak pamatujte: Vy už nikdy nepřestanete žít! Tak jednoduché a pravdivé to je.

Sám Kristus si přál dovést všechny domů, a Otec ho tedy tím pověřil. Pak Ježíš Kristus bojoval se Satanem, vyhrál a odebral mu právo, že nemusí propouštět nikoho z těch, kteří s ním kdysi dobrovolně šli.

Od té doby všichni, budou-li chtít, se mohou vrátit do říše Boží. Říše Boží má být jednotnou! A tomu slouží zákon solidarity, jenž zasahuje až do nejhlubší Satanovy temnoty.

Kristus vysílá své posly. Mají pověření všechny dovést domů, i ty z temných sfér, všechny, kteří touží se dostat ven z říše tmy a poroby.

Poslové vytvářejí mocný proud svítící až do temných hlubin. I tam mají šířit Kristovo učení lásky. Takže nakonec – slovo nakonec je pozemské – dojde k tomu, že všichni budou přivedeni domů. Poslední se dostaví Satan.

Také Země se přemění, ve stávající formě jí už nebude potřeba. Satan a stoupenci, kteří mu zůstali, budou uvedeni do letargie. V ní nejsou schopni působit. Všichni ostatní se stanou volnými a mohou stoupat, aniž by byli pokoušeni. Vidíte, jak mocné je vzájemné působení bytostí?

Bohu věrné bytosti - prvorozené i embryonální druhých sluncí začnou vysvětlovat těm, co se chtějí vrátit, kde udělali chyby. Ti je pak dokážou napravit a nastoupit cestu domů do Boží říše.

Stávající stav

Současná pozemská situace je pro vás velmi těžká, to ochotně přiznávám. Ale Kristus řekl, že stále bude posílat své posly, tedy i v tuto těžkou dobu. Naše přítomnost je v takové době významná a důležitá, pomáhá vám se vypořádat nahoru, očistit duši, vystoupat do vyšší sféry. A tam se bude oslavovat, že se bytost vymanila z pout Satana.

Bůh je spravedlivý: **Čím těžší to pozemský člověk má, a přesto zůstane Bohu věrný a bude se řídit božskými zákony, tím více bude podporován.** Aby pak v hojnosti prožíval radost života na oné straně.

Znaky padlých dětí

Všichni jsme děti Boží! A zůstali jsme jimi i po odpadu? Ano, milí sourozenci, jednoznačně ANO. Co Bůh stvořil, nikdy nevymaže!

Důsledkem pádu byla stvořena nová obydlí odpovídající zhutnění rozdělených duálů, obydlí pro Satana a jeho přívržence atd. Pro hluboko padlé byla také stanovena inkarnace ve hmotném těle.

Odpadem se vám zakalilo vědomí, svobodná vůle se stala podmíněnou a duchovní bytost ve vás – neboť vy duchovní bytosti jste, pouze váš obal, tělo, patří Matce Zemi! – zakusila jisté omezení.

Elektricitá vadí spánku

I vy můžete působit bez těla: děje se tak téměř vždy během kvalitního spánku. Často ale zažíváte okolnosti, které dobrému spánku škodí.

Jak si kvalitní spánek zajistit? Jít spát s myšlenkou na Boha, našeho Stvořitele, na Krista a na Boží posly. Ovšem pokud si na lůžko donesete ze spánku vytrhující materiál, např. nedobré myšlenky, pocity, hádky, nenávisť, škodíte si.

Čím více nedobrého, tím více převažuje elektricitá a její přemíra je škodlivá. Pak spánek není dobrý, nemůžete vystoupit z těla, protože k tomu nemáte dostatečný příliv ódové síly. Příští den bude vaše vnímavost pro inspirace duchovním průvodcem ztížená.

Žij Bohem

Řekne-li se víra, myslíte tím: „Věřím v Boha!“ Ale má být: „Žiji v Bohu!“ Pokud si uvědomím, že v sobě nosím Boží jiskru, kdybych toto měl plně zakotveno ve vědomí, pak by to byl začátek života v Bohu.

Milí sourozenci, nevidím mezi vámi nikoho, kdo požadavek „Žij v Bohu!“ splnil. Ani já to dosud nejsem. Ale kdo se usilovně snaží, ten toho dosáhne. Nemusí to být zde na Zemi, vždyť jsem před chvílí řekl, jak těžké je tady žít a tento nejvyšší požadavek plnit.

Ale jako všechno na Zemi, můžete i toto zakotvit ve vašem vědomí: chci žít Bohem. Jak toho docílit? Hned, když vstanete, nebo raději již na lůžku, požádejte: „*Prosím Tě, nebeský Otče, dnes nechci dělat chyby, nic, co je proti Tvému pořádku!*“ To už by byl nástup do žití s Ním.

Později během dne se nenechte od záměru nechybovat nikým odvést. Ani negativními silami, ani lidmi, kteří vám nejsou nakloněni, špatně o vás mluví nebo dávají špatný příklad. Pak žijete v blízkosti našeho Stvořitele. Neboť existuje jen jeden Stvořitel!

Nekomplikuj to svému duálu

Bůh stvořil všechny duchovní bytosti kromě Krista jako duálové páry. Odpadem od Boha se dvojice roztrhly. Takže kdesi v univerzu je duchovní bytost, ke které patřím. Možná je ještě zamotaná v hlubině. Nebo mi pomáhá, či dokonce stojí u mě. V každém případě bychom měli mít stále na zřeteli: Pokud dělám chyby, komplikuji to i svému duálu. **Pak se k sobě tak snadno nedostaneme, abychom se těšili ze své blízkosti.** Tehdy nejsem vyspělý zodpovědný Boží duál.

Milí sourozenci, ukázal jsem na několika příkladech vzájemné působení bytostí dané zákonem solidarity. Týká se jak bytostí nejvyšších slunců, tak obyvatel nejnižší planety - Země, tedy vás i Satana, který je zde též doma. Tuto temnotu jedna mocnost zlomila. Kristus! Dostal od Tvůrce veškerou sílu a moc. Proto řekl: „Otec mi dal veškerou moc na nebi i na Zemi.“

Držme se Krista, nositele takové síly, lásky, všeho. Pokud ho budeme následovat, povede nás bezpečnou cestou domů. A pamatujte: V říši Boží vládne jednota!

ČLOVĚK MUSÍ BÝT STÁLE POVZBUZOVÁN

Milí sourozenci!

S díkem a radostí vás vítám na našem setkání. Dík patří samozřejmě všem, kdo letní seminář umožnili: vašim duchovním průvodcům a pomocníkům, všem přítomným, kteří tím konají záslužnou věc pro svoji duši.

Jako váš dlouholetý učitel vím, že potřebujete stálé impulzy k tomu, abyste usilovali o pokroky. Potřebujete podle mě stálá povzbuzování, abyste v sobě dokázali uchovat vše, čemu jste se naučili. Často to zapomenete, opomenete jeho význam, takže pak promarníte šanci, kterou vám duchovní průvodci připravili.

Co vám milí sourozenci schází? To nejdůležitější: kontrola myšlenek, síla se rozhodnout a uvědomovat si, kam vás vaše cesta povede. Lákavá pokušení negativních sil zaviní později špatné svědomí, slouží k tomu, abyste se stali jejich zajatcem. Kontrolou myšlenek lze pokušením odolat a ušetřit se v budoucnu velkých nepříjemností.

Jesličky nám připomínají, že Bůh ve svém velikém milosrdenství sestoupil k nám, aby s námi navždy zůstal. Jesličky nám dále říkají, že Bůh se nikdy nevnučuje silou. Kvůli naší spáse nezměnil dějiny a nevykonal žádný mohutný zázrak.

Přišel ve vší prostotě, pokoře a mírnosti. Bůh nemiluje velkolepé revoluce dějinných mocipánů a neužívá kouzelnickou hůlku, aby měnil situace. Stává se malým dítětem, aby nás přitáhl láskou, aby se dotkl našich srdcí svou pokornou dobrotou, aby svou chudobou otrásl těmi, kdo se namáhají hromaděním klamných pokladů tohoto světa.

Papež František

DŮVODY TRÁPENÍ

Milí přátelé, už jste slyšeli, že žijete ve zlomové době. Proto je důležité, abyste věděli, co se na Zemi děje a proč.

Mnohé lidi trápí různé věci a oni nevědí, proč tomu tak je. Vysvětlím: V současné době bojuje světlo s tmou. Pokud někoho něco trápí, znamená to spojení s protikladnou stranou. Vzniklo v tomto nebo minulém životě. Dotyčný samozřejmě tvrdí, že o tom nic neví a že nic špatného neudělal. Jenže každý má svoji slabou stránku, nějakou temnou skvrnu. Pokud ji neodstraní, spojení trvá. V této době, kdy se každý bude muset rozhodnout, kterou cestou půjde, se negativní síly snaží každého stáhnout.

Pokud se člověk rozhodne jít do světla, **pak má požádat o pomoc. Sám to není schopen zvládnout. Tento rozhodující krok však musí udělat sám**, protože i krok ke spojení s temnotou rovněž udělal on sám! My, Boží poslové, jsme tady, abychom vám pomohli.

Začněte tím, že vyhledáte své slabosti a chyby. A až je najdete, vynaložte veškeré úsilí na to, abyste se jich zbavili. Spojení se stranou protikladu pak začne slábnout, až se zcela vytratí.

Velmi vás prosím, berte to vážně. Touha se osvobodit je milost od Boha, za kterou Mu jednou z celého srdce budete děkovat. Nepovolte ve víře ani v naději a vrůstujte do lásky! Bůh vám k tomu dá sílu a požehnání. Amen.

Povinnost bez lásky činí člověka mrzutým. Odpovědnost bez lásky činí člověka bezohledným. Spravedlnost bez lásky činí člověka tvrdým. Pravda bez lásky činí člověka kritickým. Výchova bez lásky činí člověka rozporuplným. Chytrkost bez lásky činí člověka vychytralým. Laskavost bez lásky činí člověka pokryteckým. Pořádek bez lásky činí člověka malicherným. Znalost věci bez lásky činí člověka neústupným. Moc bez lásky činí člověka násilnickým. Čest bez lásky činí člověka pyšným. Vlastnictví bez lásky činí člověka lakomým. A víra bez lásky činí člověka fanatickým.

Lao-c'

KOUPEL VE VODĚ LÁSKY

Bůh budiž pozdraven!

Procházejíc vašimi řadami směl jsem vidět, jaké zátěže mají mnozí z vás na srdci či v hlavě.

Pán je však milosrdný, a tak mi dal úkol: Takže nyní v duchu spojte své ruce, utvořte řetěz a krácejte se mnou k řece s čistou vodou uzdravení. Pramení v božském zdroji. Jakmile do ní vstoupíte, vyplaví z vás všechny starosti, trápení a tlaky. Je to voda lásky! Prosím, konejte to opravdově! Modlete se nyní v duchu se mnou: **„Milosrdný, dobrotivý Bože! Vylíj přes nás veškerou svoji vodu! Omyj nás! Lidské síly jsou malé, ale naše důvěra v Tebe veliká. Pomož nám, prosím.“**

Otevřete nyní svá srdce a přijměte myšlenky lásky a čistoty...

Ony vám poradí, jak se máte zachovat...

Setrvejte, milí sourozenci, v této vibraci, kterou jsem vám donesl, a vstřebávejte dary nebes...

Mnoho lidí projde životem, aniž by si kdy na Boha vzpomněli. To jsou ti nejchudší: postrádají potřebné duchovní světlo a teplo. Hledají všemožné poklady světa, ale čím víc jich vlastní, tím méně štěstí pociťují. Ale prostý chudobný člověk, je-li vnitřně spojený s Bohem, ho vnímá.

Ve světě působí světlé a tmavé strany. Tmavé usilovně nabízejí člověku hmotu a odvádějí od světla. Berou lidem to nejdůležitější – víru v to, co hmotu přesahuje!

Lidé od školních let vědí, že existuje Bůh, Boží vedení a zákony. Ale to má být jen začátek! Jsou pohodlní duchovně uvažovat a hledat dál. Říkají: „Co to může být za Boha, když jednoho udělal hezkým, druhého ošklivým, někoho bohatým a jiného chudým? Co mi takový Bůh může nabídnout?“ Něco přece ano. Nechci vám to vnucovat, pouze vyvolat v paměti a začátečníkům vysvětlit: „Člověče, nejsi jen jednou na Zemi a způsob, jakým svůj život prožiješ, se odrazí v pokračování života v nadzemských sférách, protože nežiješ pouze ve hmotě.“ Nad tím by se měl člověk zamyslet a pak si říci: „Když nežiji jen jednou, pak tu musí být něco, co mě povolává k zodpovědnosti za můj pozemský život.“ Dojde mu, že nemůže dělat negativní věci, protože je za ně

zodpovědný. A pak se zeptá: Jak je možné, že jsem z tohoto učení obdržel jen tak malou část?

V tomto hmotném světě, který údajně lidem nabízí hojnost, právě mladí takto přemýšlejí a ptají se: „Jak to, že někdo je zaopatřený a druhý ne? Kdepak je rovnost a spravedlnost?“ A když se dívají na život tzv. smetánky, díváte se, že jím opovrhují?

Na to říkáme my, Boží poslové: „Člověče, jsi skutečným dítětem Boha. A On dává příležitost odčinit všechny dřívější špatné kroky. Tímto životem to nekončí a nekončí ani odpovědnost. Není hloupý ten, kdo bere. Brát máte – ovšem duchovní učení! Říkáme vám: Narodili jste se, abyste měli možnost odčinit viny. Nejste už takoví, jakými jste byli, když jste opustili Otcův dům. Tehdy byla vaše duše čistá. To vy sami o své vůli jste se vydali za temnotou.

Dnes jste měli možnost se vykoupat ve vodě lásky. Narodili jste se do rodin, ve kterých vám byla dána příležitost se očistit. Proto vás stále varujeme: Nezatěžujte se více a zbavte se negativních pout. Je tak těžké uvěřit, že jste se znovuzrodili, abyste se očistili? A není logické, že smrtí nic nekončí?

Máte-li možnost hovořit s nevědomými lidmi, říkejte jim to! Ale nenucujte, mají jen pochopit.

Abyste se necítili příliš jistí na duchovní cestě, budou vám na cestu stále házeny kameny. Máte však možnost se před temnotou ochránit! Potkají-li vás potíže, obraťte se prosím na duchovní průvodce, na duchovní rodinu - vždy vám pomohou.

A nezapomínejte na modlitbu před usnutím! Stávám často u vašich lůžek a vidím, jak jste unaveni. Myšlenka na Boha nezabere tolik času. Není nutná dlouhá modlitba, pamatujte, že už pouhé pomyšlení vás spojí s nebeským Otcem. Pak se dostanete do sféry s jinou vibrací, tam vás posílí pro další den. Prosím, nezapomínejte na to. Amen.

Když se připravuje jídlo a vidíš, že chybí sůl, přidáš sůl, když chybí olej, přidáš olej. Tak je to i v životě.

Přidej víru a tvůj život bude mít novou chuť, kompas, který ukazuje směr. Přidej naději a každý tvůj den bude osvětlený. Přidej Lásku a tvůj dům bude postavený na skále a tvá cesta bude radostná.

Papež František

O PŘÍRODNÍCH NÁRODECH A DUCHOVNÍCH PRŮVODCÍCH

Emanuel: Bůh každému člověku před inkarnací na Zem přidělil minimálně jednoho duchovního průvodce. Ale ten, kdo tomu nevěří, nikdy nemůže pocítit jeho vedení, dobrotu i schopnost se do vás vcítit.

Duchovního průvodce mají také příslušníci domorodých národů, dříve jste je nazývali divoši. A právě ti po přechodu do nadzemí se často mnoho učí a pak bývají nejlepšími ochránci těch, kteří se chystají znovu inkarnovat. Mezi domorodými národy je mnoho výše vyvinutých bytostí, přestože nevyznávají křesťanskou víru. Je jich dokonce více než mezi křesťany. Proto na příslušníky těch národů neshlížejte spatra; mohou se vyvinout mnohem výše než vy.

Již před inkarnací je nutné osobní vedení ochráncem. Proč? Protože existuje mnoho různých úkolů a každý má zvládnout ten svůj osobní. Neexistují dvě bytosti, které jsou úplně stejné, ani padlí duálové. I ti se dají dle chybného kroku rozlišit. Až po opětovném spojení se vzájemně doplňují a jedno jsou.

U některých lidí je ale přítomnost duchovního průvodce zbytečná. A vy se správně ptáte proč. Pokud dotyčný na svého průvodce stále reaguje odmítavě a své vědomí omámil tak, že se k němu průvodce nedostane, potom ho opustí. U Boha neexistuje nic zbytečného. Až se hlubokou pokorou, pokáním a návratem k dobrým skutkům dotyčný dostane na stupeň, kdy ho průvodce může opět vést, pak se znovu vrátí. Do doby, než se tak stane, jsou tito lidé zahlceni černými myšlenkami a vlivy – vy takový stav nazýváte posedlost.

Ptáte se: „Má duchovní průvodce určený Bohem podobný charakter jako jeho chránělec?“ Ano, má, dokonce mít musí! Tím, že sám prožil stejná pomýlení, napravil je, může vás lépe vést.

V Bibli stojí psáno: „Stanete-li se rybáři lidí a povedete je k Bohu, pak vám duchovní svět přidělí vyšší vedoucí duchovní bytost. Bude vás řídit, chránit, a vaše práce vám tak přinese větší úrodu na vinici Páně.“

Je možné, že váš anděl strážný pochází z vašeho přibuzenstva. Potom má podobné ideály, úkoly, cíle. Nedomnívejte se ale, že je váš průvodce na vás

vázaný po celý život. V duchovním světě vládne čistý duchovní život, k němu vás svými impulzy vede duchovní průvodce. On však není nejvýše stojící duchovní osobnost.

Mezi ním a svěřencem existuje fluidální pouto; umožňuje mu se okamžitě dostavit, pokud ho svěřenec potřebuje. I když se odebere ke svým sourozencům do duchovních výšin, svého svěřence svojí nepřítomností neohrožuje, protože prostor a čas překoná ihned. Stačí malý popud a hned je u vás. Tak se chová nejlepší přítel.

Až se vám poznáním otevrou oči, pak už ho potřebovat nebudete. Do té doby s ním žijte v co nejužším svazku. Bůh vám dá sílu, abyste v něj věřili.

MĚŘÍTKA DUCHOVNÍHO VÝVOJE

„Lidé chtějí mít nějaká měřítká,“ řekli mi vaši duchovní průvodci, „ukazující, jak daleko ve svém vývoji jsou. Mnozí za takový ukazatel považují dlouhodobou účast na setkáních. Může to tak být, ale není to záruka. Promluv s nimi o tom.“

Vypěstlost je individuální, a pokud si to o sobě myslíte, jste domýšliví. Raději mlčte.

Nyní dostanete všeobecné ukazatele vypovídající o vaší vyspělosti.

Dobrý vnitřní pocit

Měřítkem pravdy o sobě je váš dobrý pocit z činů, myšlenek a pocitů. Bůh je pravda! Mám pravdivé pocity? Nemám postranní úmysly? Vyjadřuji se jasně? Nemůže mě bratr či sestra špatně pochopit, když mluvím dvojsmyslně? Nevzbuzuji v kritických situacích dojem, že nemluvím pravdu? Je to pro vás těžké, ale jen tak se můžete vyvarovat vlivu pokušení, působení lží, zklamání a nesprávných přání.

Když toto vše převedete do skutků, můžete pak v poklidu večera o všem popřemýšlet a zjistit, co pravdivé bylo a co ne. Toto je první měřítko toho, jak daleko se ve svém vnitřním vývoji nacházíte.

Potíže a neshody

Pro Boha je pravda a láska jedno. Pokud vede vaše jednání k potížím, neshodám s partnerem, se sourozenci, pak, moji milí sourozenci, ještě nejste tak daleko, abyste žili pravou duchovní láskou. Určitě odpovíte: „Ale já nemohu pořád ustupovat!“ Nevyžaduji to a Bůh už vůbec ne, a jestli se tím budete řídit, je vaše věc. Ale tak se pozná jednání v pravé duchovní lásce. Jste vyzýváni ke snaze se podobat Bohu, a to skrze Krista, našeho Pána. Je obtížné být zcela milujícím člověkem a nedosáhnete toho hned. Pamatujte, že potíže vám připravuje pán hlubin!

Každé ráno vstaňte a připomeňte si: „Miluj Boha nade vše a svého bližního jako sám sebe!“ Duchovně božské spojení je něco krásného, obšťastňujícího, vznešeného, o několik stupňů vyšší než to, které zatím znáte. Nežádáme, abyste to dokázali hned – to ani není možné! Ale vytrvejte a kousek po kousku, krůček po krůčku se snažte tomu přiblížit.

Vím, jsou to náročná měřítká. Avšak stojí při vás duchovní průvodci a formují vám tato slova a myšlenky v hlavě, abyste si uvědomili: „Budu pravdu a duchovní lásku brát vážně.“

Můžete začít ihned. I zde na setkání. Již tím, že kontrolujete své myšlenky, abyste těmi nevhodnými nerušili souseda. Když nikdy nezačnete, jak se pak chcete stát trvale šťastným?

Důslednost

Věrnost předsevzetí ve vztahu k sobě i druhým. Pokud se pro něco dobrého rozhodnete, ihned přijde myšlenka od pokušitele: „Dnes si to dovoším ještě jednou, naposledy. Jen jednou a konec.“ Ale tím si pod sebou řežete příčku na žebříku, po kterém chcete stoupat.

Věrnost vůči Bohu, Kristu, duchovní rodině byste neměli dodržovat pouze tehdy, když jste v příjemné vibraci. Při prvním závanu z negativní strany totiž hned nastoupí myšlenky zoufalství, egoizmu, snahy být něco víc než ostatní atd. Ihned si připomeňte, že chci být sám sobě věrný! Vím, je to náročné.

Upřímnost vůči sobě samému

Neřešte partnera, příbuzné, kamarády, sousedy – jen a jen sebe. Nechte před očima projít jako film to, co vás potkalo, pak můžete přijít na to, kde máte ještě nedostatky. Vaše osobní zkušenosti jsou cenné. Zabývejte se jimi opravdově a upřímně.

Konzultace s duchovně zralejšími přáteli

Máte kolem sebe duchovně zkušené sourozence, mohou vám pomoci. Pokud něčemu nerozumíte, je lepší se jich zeptat, než podnikat něco na vlastní pěst a ztroskotat. A to je v dnešní době snadné!

Chraňte se zejména zkušenosti s magií - vede do tmy! Zejména otevírání sama sebe. Neumíte rozlišovat, zda se jedná o Boží posly či satanské bytosti. Pak vás těžko můžeme chránit a uzavírat auru!

Závěrem ode mě přijměte vibrace klidu i vedení ke Kristu. Pokud se vyčistíte, otevře se vám možnost vystoupit do nebeských sfér společně s vaším duchovním průvodcem.

Jděte v míru. Uchovejte si ho ve vědomí a srdci. Harmonie ducha, duše a těla nechť je ve vás, pak se začínáte podobat Bohu.

NÁVŠTĚVA Z NADZEMÍ MLUVÍ O PROKLETÍ

Dnes máme co do činění s ojedinělým příkladem prokletí. I to vám chtějí Boží poslové ukázat, protože existuje. Žádám vás opět o lásku, jež zazáří a snad dotýčným pomůže se osvobodit od tlaku kletby. Upřímně za to děkuji!

Všichni, kteří intrikovali, už jsou zde. Milý bratře Josefe, jsi připraven? Pak ti předávám situaci. Ale předtím, než zcela vystoupím z těla, ještě ho srovnám, neboť do něho vstoupí zatěžující host. To aby se mu nic nestalo. Pokud by se přece jen něco mělo přihodit, řekni, bratře: Ven s tebou! Ano? Děkuji!

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef) D = duchovní bytost

D: Jsem žena, která se hodně naučila od své babičky. I to, jak zastavit druhému přísun štěstí. Maminka měla také takové sklony, ale zlobila se, když jsem to zkoušela. Když mi podle mého názoru ukřivdila, občas jsem ji proklela. Ale pak jsem prokletí odvolala. I to k tomu patří. Strašné, pokud to slyšíte? Vidím, že jste ve střehu. Vás však proklít nesmím. A svou duši chci osvobodit ze zakletí.

Co jsem se naučila? Spojenectví se Satanem. I babička ho měla: Uměla zhášet svíčky, jen se na ně podívala, nebo když chtěla, nechala spadnout závěs. Pokud si to přála, byla schopná zvednout stůl tři stopy vysoko. A také dokázala, aby její muž nedělal to, co zamýšlel, nýbrž to, co chtěla ona. Babička byla mým vzorem a mnohé jsem od ní s radostí přijala.

V: Smím tě oslovit?

D: Na to už dlouho čekám! Prosím!

V: Naslouchali jsme ti, abychom se dozvěděli něco z tvého života. Bylas sem jistě přivedena s nějakou skupinou.

D: Ano. Ostatní čarování také více méně ovládají. A ti, kteří kvůli němu utrpěli škodu, jsou tu rovněž.

V: Jistě vás doprovázely bytosti světla. Řekly vám, co zde má být? Proč vás sem vedou?

D: Jsem poněkud zběhlá v černé magii a oni mi vysvětlili, co je magie bílá. Proto se v ní teď vyznám. Existuje jeden Bůh, jeden Kristus, jeden Satan a další různé temné síly.

V: Chtěla jsi žít také podle těchto učení, nebo sis posloužila jinými a připojila se k nim?

D: Na to bych nerada odpovídala. Ale stručně ti povyprávím, jak jsem žila, kam jsem se pak dostala, případně kde jsem svůj život ukončila.

Jsmo přitaženi místem, na němž více či méně tato praxe vládne. My kdysi přišli z Rumunska do krásných jižních Tyrol.

Rodiče se sem přistěhovali kvůli válečné vřavě. Moji dva mladší sourozenci, bratři, mě moc nebrali. Ale já jim vládla, protože jsem byla starší.

Rodiče tam všechno prodali a zde koupili statek. Stali jsme se pěstiteli jablek, hrušek a švestek. Jenomže stromy nebyly předtím obdělávané a hnojené, takže nerodily tolik jako stromy sousedů. Navíc oni měli mnohem větší plochu.

My sice byli pilní, ale úspěch jsme neměli. Lidé v městečku se nám Rumunům smáli: „Oni se dřou a nic z toho. Nic neumí!“

V: Zesměšňovali vás.

D: Dá se to tak říci. „Tři roky se lopotíme a úroda je pořád slabá,“ hloubala jsem v dřevěné zahradní boudě. Začala jsem přemýšlet, jak to zaonačit, aby se těm vlevo a vpravo od nás větve neohýbaly pod úrodou, zatímco my stále nic moc. Napadaly mě různé myšlenky a dnes už vím od koho. A ty také!

V: Ano.

D: Vzpomněla jsem si na babičku, už nežila. Vybavila jsem si, že jsem si přivezla její spisy s návodem, jak postupovat, aby se proklely duše stromů. A to jsem se rozhodla udělat!

Vždyť i Ježíš proklel fíkovník. Když Ježíš, svatý, proklel fíkovník, pak se toho můžu odvážit i já. Nebo ne?

V: Zeptej se své světlé bytosti, jak to s tím fíkovníkem bylo. Nebylo to tak, jak si to vykládáš. Zeptej se ho!

D: Věděla jsem, že to řekneš. I já znám ten příběh a vím, že právě v tomto fíkovníku byla satanská bytost, která nenechala strom plodit ovoce.

V: Tak to bylo.

D: Ale já to chtěla udělat.

V: Tys chtěla, aby takové neštěstí postihlo ostatní?

D: Vždyť se nám vysmívali, říkali: „Co vůbec chtějí ti Rumuni?“ A přitom my už mluvili německy!

V: Co jste tedy podnikli?

D: Ne, to já sama udělala. Nikdo o tom nevěděl. Tedy kromě těch černých pomocníků. V noci jsem šla do sousedova sadu a označila mu stromy určitým znakem. Dovedeš si představit jakým.

V: Satanským znamením. Nebo ne?

D: Ano. Objevil se jeden vysoce postavený, Mefistos, a podporoval mě. Jeho znamení jsem nakreslila na kůru několika stromů a řekla: „Budeš plodit jen zakrslé ovoce, dokud to nezruším!“ Dál jsem se ale tu noc nedostala, protože příběhli psi a já si nebyla jistá svým životem.

V: Ano, oni tomu chtěli zabránit.

D: Něco ti řeknu, nebudeš tomu věřit: Existují i zvířata, která jsou řízena Božími posly!

V: Ano, užívají je.

D: Proto mě vyhnali, sotva jsem se stačila zavřít v naší boudě. Další den jsem to zkusila znovu. Aby to nebylo nápadné, označila jsem stromy druhého souseda. Tentokrát jsem jich zvládla víc, ale zase jsem měla potíže.

V: Byly zde síly, které tomu chtěly zabránit.

D: Uštknula mě zmije!

V: Ztratila jsi přitom svůj život?

D: Ne, musela jsem však přestat s kletbami a museli mi krev vysát. A sice hodně, protože jed pronikl daleko do nohy. Od té doby jsem kulhala. A lidé si ze mě dělali legraci. To už jsem začínala být vzteklá.

V: To tě mělo upozornit! Měla jsi přemýšlet, proč se tak stalo. Bohužel události nabraly úplně jiný směr.

D: Koho pustí Satan, když už ho jednou má?! To si pamatuj!

V: Ale přestože je to těžké, máš svobodnou vůli!

D: Svobodná vůle nemůže už působit tam, kde vládne zlost, vztek a všemožné myšlenky nenávisti! Tehdy už svobodná vůle nepracuje. Jde o jednosměrnou ulici.

V: Ale nějak ses z té jednosměrky dostala pryč.

D: Tak daleko ještě nejsme! Protože jsem byla bystrá, spatřila jsem, jak nám oba sousedé při orání vždy trochu zmenšují pozemek. Můj otec hoře-koval. Abychom se vůbec udrželi nad vodou, musela matka dělat výšivky s rumunským motivem. A bratři byli vystaveni urážkám ve škole ...

V: A nikdo tu nebyl -

D: - kdo by nás podpořil. Proto jsem se rozhodla zaútočit s podporou temné strany. Byla jsem přesvědčená, že se to podaří. Označovali jsme další stromy a příští jaro na nich vyrašilo jen pár výhonků, zatímco ostatní větve byly suché. Negativní síly vykonaly hodně práce. Moje kletba se naplnila. A teď hned udělám velký skok ve vyprávění. Asi ve 28 letech – já se nevдалa, nikdo mě nechtěl – jsem měla sen připravený nízkými bytostmi. Později se splnil: Spadla jsem z naší vysoké hrušky, zlomila si vaz a ocitla se na druhé straně.

V: To jsi hned věděla, že jsi na onom světě?

D: Ano. Kolem mě křepčila horda bytostí. Když jsem opustila tělo, uvědomila jsem si, že to tu zapáchá, zkrátka nic pro mě.

V: To jsi už cítila?

D: Vědění od babičky bylo přesné. Poznala jsem hned, že jde o houf temných sil. Přivlastnili si mě a přátelé, k nimž jsem se dostala, mě v tom více méně posilovali, říkali: „Když děláme jen to, co nám předepíšou, vede se nám dobře.“ Ale mně to nebylo vhod. Věděla jsem i o bílé magii a tu se rozhodla použít. Ovšem protože jsem hodlala prosit našeho Pána a Spasitele o pomoc, tak mě od ostatních izolovali! Negativní síly totiž mohou číst myšlenky a já si to neuvědomila. Bylo to strašné. Skoro nic k pití – žila jsem mentálně jako člověk. Ve skutečnosti tam nic nepotřebuješ, ale máš-li vztek –

V: - ten sis tedy vzala s sebou. Hněv a vztek?

D: Také pomstychtivost. Bohužel! Zkrátím to, abych tě nezdržovala. Pak mě poslali s dalšími, co mě střezili, do mé bývalé vesnice. Byla jsem černá duchovní bytost a způsobili jsme tomu místu mnoho neštěstí.

V: A to ti dělalo radost?

D: Už ne. Jednoho dne jsem spadla na schodech do kostela. Způsobil to světlý Boží duchovní svět! Když jsem vzhledla, neviděla jsem nic než bílo kolem sebe.

To nebyla pohádka, ale skutečnost! Bílí mě natlačili do kostela, ostatním však nedovolili vstoupit, jeden mocný bílý je zadržel.

Právě byla mše. Lidé v kostele zneklidnili, protože jsem byla plná hněvu a vzteku, že jsem nesplnila úkol - měla jsem toto místo udělat nešťastným. Ale teď přišlo to podstatné, co jsem od babičky nevěděla: temné síly mě znovu lapily do svých spárů.

V: Jak to udělaly?

D: Jednoduše! Postavily kolem mě blokádu. Mohla jsem myslet jen podle jejich režie. Říká se tomu zakletí.

Avšak opět se objevila jedna mocná světlá duchovní bytost, která pouta zakletí zrušila. Od té doby jsem se stala definitivním následovníkem Krista. Nyní jsem se obrátila úplně na bílou magii a moji přátelé také. A jsme spasení. Víš to?

V: To je ale krásné!

D: Pak už to šlo rychle. Sama bych se však z pout neuvolnila.

V: Ale litovala jsi všeho, poznala, že to není správné...

D: To všechno až pak. Krůček po krůčku. Ukázali mi, co všechno jsem napáchala. Toho jsem moc litovala. Lítost je důležitá, alespoň pro mě velmi. A nyní jsem na Zemi, abych se svými přáteli pomohla řešit prokletí.

V: Ale s doprovodem světlé bytosti a dalšími pomocníky. Hodíš se totiž na takovou činnost, protože máš zkušenost.

D: Správně.

V: Dělá ti to radost?

D: Nejen to, cítím povznášející život při práci na sobě a pro druhé.

V: Ano, byl ti přidělen krásný úkol.

D: Když jsem mohla někomu uvolnit pouto zakletí, aby nepokračoval v kolejích Satana a jeho přívrženců, vždy jsem vroucně děkovala našemu Tvůrci.

V: Našla jsi správnou cestu. A poučila ses.

D: Děkuji srdečně, že mi byla dána příležitost odpoutat se od babiččiny černé magie. Ještě krátce: I babičku jsem mezitím vytáhla z temných sfér.

V: To je ale cenný skutek!

D: Také mám radost! A pokud jste nepochopili mé vyprávění, přečtete si ho ještě jednou! Poučte se z něho, abyste dělali méně chyb. Protože já to tehdy nechápala. Ale hrušeň ano.

V: Hrušeň?

D: Hrušeň tomu rozuměla. Paprsek světla ji učinil mocnou, abych spadla. To jsou malá tajemství černé nebo bílé magie, která lidé neznají a míjejí bez povšimnutí. Například při nehodách atd. Ale už musím jít! U vás se říká: „Děkuji a Bůh budiž pozdraven!“

V: Bůh budiž pozdraven! (Duchovní bytost opouští vypůjčené tělo média)

Mám radost, že jste se dozvěděli od bývalého člověka to, co tak snadno nevyjádří Boží posel nebo výše vyvinutá duchovní bytost. V bílé a černé magii se vyznáme, ale vyprávěním bývalého pozemšťana jste se toho mohli hodně naučit. Jsem vděčný, bratři, že zvete takové bytosti.

My, duchovní bytosti, pociťujeme velkou radost, když se vnitřně těšíte. To je stav, který je Bohu příjemný: optimismus, radost z bytí, ze života. O kolik bude větší u Krista, milí sourozenci! Ježíš v podobenství o 99 spravedlivých řekl, že oni jeho pomoc nepotřebují, nacházejí se v nádherné duchovní vlasti, on však usiluje o ovečku, která zbloudila. Jaká bude radost na nebesích, když bude nalezena a může se navrátit domů do své duchovní rodiny.

Mnoho je tajemství v duchovním světě, chceme vám je postupně odhalit. Proto bude také duchovní svět Boží, duchovní svět pravdy, stát při vás, pokud nám to svými rostoucími vibracemi umožníte. Pečujete-li o to dobré ve vás, získává převahu váš magnetismus, zatímco elektricity ubývá. My váš magnetismus předáme mimo jiné nemocným, disharmonickým. A vy zase od nás dostáváte povzbuzení a probouzíte se pro duchovně cenné činy.

Cenná jsou naše setkávání pro ty, kteří chápou, že je třeba nechat pevně v duši a duchu zakořenit duchovní dobro. To je totiž rozhodující pro okamžik, kdy vystoupíte z těla. Tehdy budou kolem vás světlé bytosti, budou vás radostně vítat, protože byli zase další získáni pro Boží říši a dosáhli toho vlastním úsilím.

Těším se, že budeme smět pobývat zase pospolu. Jak přečetl bratr Otto, dali jsme si úkol použít slova Ježíšova, aby vám posloužila pro vzestup do Boží říše nebeského Otce.

Nebeský Otče, v duchu a pravdě se Tobě klaníme. Duch je přece Tvoje jiskra obklopená světlem Kristovým. Chválíme Tě, vážíme si Tě a děkujeme za neutuchající milost, kterou neustále poskytuješ těm, co po ní touží. Sice pro Zemi musí být redukováná, lomená. Je však velmi potřebná pro jejich vývoj. Chtěj jí jít skrze Krista, našeho Pána, blíž k Tobě, Otče. Amen.

LIDSKÁ SLOVA A ŘEČ

Lidská řeč je výrazovým projevem ducha, melodickým řetězcem tónů a symbolů. Duch je schopen slova formulovat, aktivovat a řadit do plynulého sledu. Jeho pomocníkem je rozum, jehož činnost je umožňována myšlenkami - vycházejí z předního mozku.

Hodnota řeči člověka je určena probuzeností jeho ducha. Pak je jeho vyprávění živé, plynulé, obsahuje vibrace lásky, oddanost Bohu. Každou slabiku je možno vyslovit v nejrůznějších frekvencích a rychlostech, čímž mluvené dostává kladný či negativní charakter. Jak ze zkušenosti víme, často je tato hodnota projevu rozhodující. Lidská řeč zrcadlí myšlenky, pocity a vědomosti mluvícího, ovšem jen zčásti, protože také závisí na smyslových orgánech. Ale ty nejsou schopné podchytit a vyjádřit transcendentální jevy a jejich vnitřní prožití.

Každý z nás má na Zemi životní poslání, jehož poznáním a plněním by měl získat zkušenost a moudrost. Tu by měl předávat dál slovy lásky, porozumění a harmonie. V jejich melodii může stavět i bořit, poutat nebo odpuzovat, zraňovat či hojit.

Každé vyslovené slovo má netušenou energetickou sílu ovlivňující celý prostor. Harmonická, pozitivní řeč nejvyšších morálních atributů je budující tvořící síly, prochvívající celým vesmírem.

Podle Fillmorova filozofického učení leží jedno sídlo související s řečí na kořenu jazyka. Neuvážená překotně vyjádřená myšlenka zavíní i překotnou mluvu a neuváženou výrazovost slov.

Ten, kdo přemýšlí, než začne mluvit, se vystříhá neúspěchu i nedorozuměním a disharmoniím se svými životními partnery. Získá přehled a schopnost zvládnout situaci. Uvažuje, zda vyslovené může někomu pomoci, zda to, co hodlá říct, je v souladu s božskými zákony lásky, pomoci, dobroty a porozumění a jestli to, co chce říci, je moudré.

Vyslovená, slyšená, čtená, ale i v myšlenkách existující pozitivní slova jsou schopna nás duševně, duchovně, ale i tělesně spojit s vesmírným zdrojem dobra, lásky, spravedlnosti, krásy a moudrosti. Jejich silná energie stoupá vzhůru a mnohokrát posílena se k nám vrací zpět. Tento příliv síly jsme schopni cítit jako vnitřní radost, uspokojení a uklidnění.

Opačně působí negativní slova, protože staví mezi Bohem a člověkem vysokou hráz oddělující nás od pramene morálních sil a činící nás nespokojenými, hledajícími, ale nenalézajícími. Pak ovšem po určité době znavení ztrácíme veškerou důvěru a naději v dobro, lásku a spravedlnost.

Po staletí, stejně jako dnes bylo na zemi rozséváno mnoho zla, ačkoliv byla a jsou známá varovná slova Kristova: „Tvá slova budiž 'ano' nebo ne'. Vše, co je více, je nedobré!"

Tato věta, jedna z nehlubších pravd pro bytost jménem člověk, měla by každého z nás provázet ve všech rozhodujících i všedních okamžicích života. Ale hodně mluvit a lhát je dnes jedna z neoblíbenějších disciplín lidstva.

Energie lehkovážné, bezmyšlenkovité chvástavosti stojí v protikladu se zákony všeho bytí. Padá k zemi zpět, ale energie našich slov má stoupat tam, kde vládne dobro a morální čistota. Věty plné necudnosti, žárlivosti, závisti, slova vyplývající ze strachu o moc a postavení, ze sobectví, domýšlivosti a pocitů méněcennosti jsou výrazem démonického ovlivnění.

Kontrolujme tedy naše myšlenky a slova, chraňme se před každým, kdo moc mluví. Jeho nadměrné mluvení zrcadlí přehnanou činnost rozumu, přičemž srdce a skutky zůstávají prázdné. Většina lidí se snaží mnohdy zcela nevědomě přílišným mluvením přehlušit pláč své duše a vlastní nevyřešené problémy, prázdnotu, kterou nejsou schopni zvládnout.

Mluví, aby jejich spolužijící nepoznali stav, v němž se nacházejí. Nejsou si vědomi, že slova jsou semena v jejich životní zahradě. Energeticky působí také zpětně na mluvícího, ale i na celé okolí. Kdybyste používali správná slova, pak by vás jejich energetický potenciál posiloval v řešení životních problémů. To je většině lidstva cizí.

Tak například slovo „Bůh“. Toto slovo, aniž si je toho většina lidstva vědoma, vyzařuje mocné energie; jsou základem veškerého vývoje i životních existencí. Jak často je tento pramen nejvyšší blahodárné síly pošpiňován. Jak často, bezmyšlenkovitě, bez pokory, díky a vděčnosti za jeho sílu a záření toto jméno vyslovujeme, často v situacích nejhlubší morální reality a úpadku. Pro většinu obyvatelstva našeho věku je slovo Bůh prázdný zvuk, který není schopen dosáhnout jejich srdcí. Tím se ovšem vzdalují z dosahu jeho působení.

Jestliže jsme schopni si přiznat nesprávnost našich slov, již to je velký díl úspěchu na vnitřním růstu a vývoji charakteru. Musíme se snažit v sobě evokovat tolik morální síly, abychom byli schopni si říci: „Je mi líto, to, co jsem vyslovil, nebylo správné. Moje řeč byla neuvážená, ztratil jsem kontrolu nad svými myšlenkami a slovy. Komu jsem ublížil, bych chtěl říci: Můj milý příteli, promiň mi, co jsem řekl. Přemýšlel jsem o svých slovech a vím, že nebyla správná. Příště se nejprve přesvědčím o jejich hodnotách, zkontroluji své myšlenky a realitu daného problému a teprve pak začnu mluvit!“

Protože každý z nás někdy chyboval ve volbě slov a jejich intonaci, pak v případě, že našemu partnerovi je charakterová a morální hodnota základem požadavkem, nás pochopí. „Rozumím ti, příteli! I mně se to často stává. Z této chyby jsme se oba poučili!“ Tato odpověď zneutralizuje předěšlé negativní působení a otevře často bránu přátelství a vzájemné úctě.

Ale namísto přiznání a poznání našich chyb hledáme výmluvy, obviňujeme ostatní, často lžeme a tvrdíme, že nám bylo špatně rozuměno, že vinni nejsme my, ale ten druhý. Většinou přizpůsobíme celou situaci naší „pravdě“. Ale negativní energie slov, kterou jsme vyvolali k životu, v nás zůstává, protože jsme ji nebyli schopni pozitivně přeměnit. Její působení nás nečiní šťastnými!

Volená slova zrcadlí náš vnitřní život. Jsou obrazem našich myšlenkových konstrukcí, nositeli radostí, lásky, spokojenosti, ale i strachu, bolesti, závisti, mohou se stát zbraní, která brání, ale i zabíjí. Volba slov leží v naší moci, v dosahu naší vůle a sebeovládání.

Jestliže bylo nedobré slovo vysloveno, je těžké zvládnout a přeměnit jeho negativní působení. Vzpomínám si ze svého dětství na slova mého učitele: "Slova jsou peří, které vítr roznese z rozříznuté podušky na vysoké věži do všech částí země. Jsi schopen je všechna sesbírat?" Žvanivostí vyplýváme velké množství tělesné energie a vytváříme si problémy, disharmonie s našimi spolužijícími, ale také vlastní tělesné potíže.

Je-li charakter námi používaných slov nepříznivý, vytvářejí se kolem nás oblaka tmavých energetických proudů uvolňující nashromážděné negativní síly hněvu, arogance, žárlivosti, závisti, hádek a dalších nepříznivých emocí. Ty ohrožují naše krční orgány, dutinu ústní, nervy a znemožňují práci některých dalších tělesných orgánů.

Kontrolujeme tedy každé slovo dřív, než ho proneseme, ponechme si prostor k mluvení, modleme se za pozitivní účinek našich slov a hledejme v pozemské žvanivosti jen tóny světla a harmonie.

Jestliže mluvíme s ostatními lidmi, můžeme si představovat, že melodie našeho hlasu nevychází z našich úst, nýbrž ze srdce. Ti, kteří jsou věřící, mohou si vědomě říci, že to ne oni, nýbrž Kristus jejich ústy hovoří, že se dívá a usmívá jejich očima ostatním vstříc. Je neuvěřitelné, jakou sílu mají tyto představy při jednání se spolužijícími, jsou-li silné a vycházejí-li z čistoty předsevzetí a našich myšlenek.

Učme se rozumět slovům všeho tvorstva a jeho Stvořitele. Zadáváme-li se do očí zvířete, porozumíme mu beze slov. Zaposloucháme-li se do jemného chvění květin, šumění koruny stromu, o něž se opíráme a ze kterého do nás proudí životní síla, poznáme, že celá příroda je chorál nejkrásnějších slov a lásky. Pak jsme schopni poslouchat srdcem a známe vnitřní ticho a vyznání světa beze slov. Kolika slovům našeho Stvořitele jsme schopni porozumět a pochopit, ačkoliv víme, že porozumět Jeho řeči je cílem našich životů?

Nemusí se každé dítě naučit řeči svých rodičů, aby bylo schopno růstu, zrání a orientace ve svém životě? Náš Stvořitel k nám mluví v každém okamžiku našeho bytí. Kolik nás rozumí Jeho řeči? Jak chceme, aby nám pomáhal, když nejsme schopni či nechceme poznat jeho slova a řeč!

Nejvyšším poznáním Jeho mluvy jsou naše dobré skutky a modlitba. Učme se hovořit s naším Stvořitelem více než s lidmi. Vyprávějme Mu o problémech, radostech, bolestech, o nadějích i pokoření.

Modlitba neznamená monotonii odříkávání naučených textů. Ty většínou zůstávají na rtech, aniž by se dotkly srdce. Stvořitel je náš Otec, který porozumí našim vlastním slovům a ví, ještě než začneme mluvit, co je pro nás dobré.

Všechna zbytečná slova musí umlknout, chceme-li ve věravě dne putovat se znamením Jeho přítomnosti v nás. Pak jsme schopni druhým přinášet jen lásku, spravedlnost, obětavost, dobrotu, porozumění a pochopení, i odpoustět chyby a omyly nejen ve vyřčeném, ale i v činech.

Často slyšíme námitky: „Nemám na modlení a takové věci čas!“ Věříme, že pro přemýšlení o nás samých, o hodnotách, které vyznáváme, nemáme v boji a stresu života dostatek času. Lépe by bylo říci, nemáme dostatek vůle. Stres prožíváme tehdy, když se příliš upínáme na pozemské hodnoty a myšlenky. A čas? Neměli bychom hodnotit život měřítkem vnějších časových period.

Lépe by bylo podřídít časové vnímání našeho života rytmu naší duchovní bytosti, která tvoří naše pravé Já. Učit se oddělovat důležité od zbytečného, bojovat proti prázdným činům a neztrácet cenné okamžiky dne v prázdném tlachání. To vše nám dá dostatek síly, abychom se dokázali pod svým břemenem života vzchopit, abychom své sestry a bratry klesající pod tíží života dokázali zdvihnout a posílit činy a slovy. Mají v našem životě mnohem větší moc a sílu, než jsme ochotni uvěřit.

VYSLYŠENÉ MODLITBY

Šedý zákal

„Chcete opravdu odoperovat obě oči najednou?“ zeptal se mě před třemi týdny můj lékař. (Jeden pacient vypadl, a proto bylo možné operaci tento měsíc uskutečnit.) „Ano, pane doktore,“ odpověděl jsem při předoperačním vyšetření. Slíbit to ale s určitostí nemohl, protože to není běžná praxe. První termín mi vyhovoval, náhradní byl však dva dny před naším setkáním.

Prosil jsem svého duchovního průvodce a pomocné oční lékaře, ať to proběhne tak, jak má. Strach jsem neměl.

Nejkrásnější okamžik nastal, když jsem druhý den po operaci oběma očima zase jasně viděl. Spatřil jsem věci, které jsem už dlouho neregistroval.

Děkuji mému průvodci a všem milým pomocníkům z duchovního světa.

Nové bydlení našeho souseda

Náš bývalý soused je již pár měsíců v lékařské péči. Duševně je stále svěží, tělesně méně - musí chodit na dialýzu, což už sám nezvládá. Byl převezen do nemocnice na dvoulůžkový pokoj k jednomu dementnímu pacientovi. Přál si pokoj jednolůžkový, ale jeho snem bylo apartmá s lékařskou službou. Na obojí však již dlouho čekala řada jiných pacientů, takže vyhlídky byly beznadějně. Věděli jsme o tom, ale poradit neuměli.

Poprosili jsme tedy naše pomocníky v nadzemí o podporu, třeba aby se i uzdravil. Nic jsme neuvedli konkrétně, mohla existovat i jiná lepší řešení. A to se také stalo! V jednom apartmánu náhle onemocněla žena a musela být ihned převezena do pečovatelského domu. Volné místo bylo třeba ihned obsadit, a tak byl náš soused osloven, zda by byl ochoten se okamžitě přestěhovat. Samozřejmě souhlasil a nyní se tam zařizuje podle svých představ.

Tvrdí, že to byla náhoda. My jsme ale samozřejmě jiného názoru a hodláme s ním na toto téma promluvit. Srdečně děkujeme.

Alkoholik

Heinze jsme znali z mnoha výletů našeho spolku. Měl velký problém s alkoholem. Pár léčebných pokusů už měl za sebou, ale marně. Když jsem se před dvěma roky během několika měsíců sedmkrát uzdravila duchovní cestou, začali jsme se opět s mým manželem obracet k Bohu. Nadšení z velkého úspěchu jsme vyjadřovali náš dík skutky, protože slova nestačí. Také jsme se modlili za mnohé sourozence a samozřejmě i za Heinze. O rok později nám pln hrdosti vyprávěl, že konečně přestal pít. A trvá to dodnes! Někdo řekne „náhoda“, my tomu říkáme vyslyšení prosby, protože víme, že vroucně vyslovené prosby představují sílu, jež se neztratí. Jen nevíme dopředu, kdy a jak se projeví. Děkujeme Ti, milý Bože!

Na houbách

Ten den jsem zastavil auto v lese. Bylo to asi 230 km od domova. Zamkl jsem, klíčky dal do ledvinky a hodinu a půl jsme hledali houby. Až u auta jsem zjistil, že mi z pootevřené ledvinky klíče vypadly. Ztratil jsem je! V prvním okamžiku mi hlavou prolítly rozmanité katastrofické scénáře, ale také jeden jasný signál. Volat o pomoc duchovní svět!

Nezbylo mi nic jiného, než se vydat je hledat. Současně jsem však intenzivně prosil o pomoc. Asi po dvaceti minutách jsem se octl na mýtině a zde téměř u bot klíčky uviděl! Spontánně jsem začal radostně děkovat nebeskému Otci a duchovním pomocníkům za velikou pomoc a slíbil jsem, že tuto zkušenost zveřejním.

Když jsem přicházel k autu, volal jsem radostnou novinu mému doprovodu. Odpověděl, že i on se celou dobu modlil. Nechtěli jsme pomyslet na to, jak bychom dopadli, kdybychom propadli panice, a tak se otevřeli negativnímu světu. S nepopsatelnou radostí a úlevou jsme se rozjeli domů.

Opravená cesta

„Co mám udělat? Mám zaplatit?“ Hlas starší příbuzné z USA zněl nejistě. Co se stalo? Ovdovělá paní žije se svým psem na sídlišti pro důchodce. Pravidelně navštěvuje bohoslužby, angažuje se ve společenství a snaží se pomáhat.

Před kostelem byla dosti neschůdná cesta, zejména starším dělala problém, a tak se rozhodlo, že ji na základě dobrovolných příspěvků nechají opravit. Všichni znali finanční situaci této dámy - dlouhá léta šetřila, aby v důchodu nezůstala bez prostředků. Také ona byla dotázána, zda chce na opravu přispět. Samozřejmě že chtěla, ovšem správa kostela si její příslib vložila velice okázale a zveřejnila dopis o „velkorysé dárnyni“, která chce věnovat značnou sumu. Cítila se zaskočena, poněvadž na veliký obnos nemyslela. Ačkoliv v dopise nebyla jmenována, všichni věděli, o koho jde. Co dělat? Měla příslib vzít zpět nebo sumu zredukovat na pro ni únosnou?

Pochopili by členové spolku, že došlo k omylu? Ublíží tím snad všem? Celé noci kvůli tomu nespala a nyní se zeptala mě, zda má či nemá zaplatit. Řekla jsem jí, že je to těžká situace. Na jedné straně si musí zajistit důchod, na druhé chce udělat dobrý skutek, i když ne v takové výši. Popros své duchovní průvodce o pomoc! Určitě ti pomohou a sejmou z tebe tlak situace, do které ses nedostala vlastní vinou. Ona přesto zaplatila. Pak se stalo něco zvláštního: Svoji penzijní pojistku vložila do akcií prosperujících firem, jež se během krátké doby zhodnotily tak, že výnos z nich odpovídal právě té sumě, kterou věnovala na opravu. Takže kostel má novou vyasfaltovanou cestu a ona své peníze. Poděkovala svým neviditelným pomocníkům a já samozřejmě také.

Společné putování

Přemýšlel jsem, jak strávím zbytek dne. Cítil jsem impuls vydat se na jedno vzdálené místo, ale nevěděl jsem proč. Pojal jsem to jako inspiraci od mého duchovního průvodce a vyrazil. Cestou se ke mně připojila žena, která se mne mimo jiné zeptala: „Jste také věřící?“ To jsem jí s radostí potvrdil.

Posléze se k nám připojil i její manžel, a tak jsme se všichni tři dali do řeči. Vyprávěl jsem jim také o svém dětství v Německu, že jsem tam v roce 1945 zažil bombardování, při kterém zahynul můj dědeček. Představte si, že onen muž chodil do školy v té samé vesnici! To ale bylo překvapení, jak naše cesty byly svedeny dohromady. A to není všechno. Když se manželé vrátili

do Německa, poslali mi snímky z místa, kde se bombardování událo, a také hrobu mého dědy. Jenom kvůli mně tam jeli a vyfotili ho.

Děkuji všem našim duchovním přátelům a pomocníkům za to, že zorganizovali takovou krásnou cestu.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

Odešel Zdenka Sedláček

Zdeněk byl jasnovidný tělesně postižený chlapec, který do doby, kdy měl rodiče, byl pevnou součástí našeho společenství. Pavla se ho často ptávala, kdo že to všechno mezi nás zavítal. A Zdeněk třeba řekl, že se dostavilo tři sta členů družiny svatého Jana od Kříže.

Každému byl schopný určit minulé životy. To se mu prý před očima objevil napsaný důležitý letopočet, od něhož se pak odvíjelo jeho vyprávění. „A jaký tys měl minulý život, Zdenko?“ se ho jednou zeptala Maruška Kratochvílová. Všichni jsme totiž hloubali, proč je tolik hendikepovaný. „Vím, ale nepovím,“ zazněla jeho lakonická odpověď.

Svůj úděl nakonec zvládl. 26. října 2016 ve věku 55 let opustil své pokřivené tělo a několik z nás pár dní nato v kostele nacítilo krásu jeho duchovní bytosti, která se mezi námi určitě při posledním rozloučení s ním vyskytovala.

Celá jsem byla to odpoledne prohřátá, a to je pro mě znak přítomnosti čistého duchovního světa, ba jednu chvíli jsem měla co dělat, abych horkost ustála. Vždy mě pak udiví prochládlé ruce jiných na duchovních aktivitách - tentokrát to byl stisk ruky s neznámou ženou v kostele při obřadu podávání rukou.

„Ještě ten kostel byl vyhřátý,“ říkal na pohřební hostině pan farář, „ale brzy jeho zdi prochladnou.“ Jenže já si myslím, že nás hřála přítomnost rozradostněného Zdenka, kterému bylo dovoleno odložit „zrezlý skafandr“, radost jeho rodičů, se kterými je určitě nyní v přímém trvalém kontaktu, přítomnost Pavly, která tohoto muže měla velmi ráda, a také návštěva čistého duchovního světa. Věděl, že náš Zdeněk byl člověk Boha a Krista milující, který spojení s duchovním světem nikdy neztratil, a přestože jeho komunikační schopnosti byly omezené, dával o něm kvalitní informace. Však Pavla vždy zdůrazňovala: „Spojení Zdenka je čisté!“

Zdeněk měl vysokou inteligenci, protože se snadno všechno a z mnoha oborů naučil a trvale zapamatoval, písemně se brilantně a bezchybně vyjadřoval. Toto vše je jedním ze znaků zralé duše.

A tak všichni doufáme, že se tímto svým životem opravdu hodně přiblížil k Bohu. Zdendo, těšíme se, že nás jednou v nadzemí přivítáš.

Helena a další tvoje sestry a bratři

Z korespondence se synem Pavly

Děkuji za působivý příběh! Ano, moje maminka opravdu cítila, jak se budou některé jemnohmotné záležitosti vyvíjet, měla takovou schopnost. Obzvláště tehdy, když se ta záležitost týkala někoho pro ni důležitého.

Příběh ‚Nejsilnější Otčenáš mého života‘ ve mně budí pocit nejhlubší úcty vůči vyprávějící matce. Její pohnutka je zcela prosta jakékoli doktríny, je to pokorný rozhovor skrze modlitbu. Možná je to přesně „to“, co se Ježíš, Žid, pokoušel sdělit svým následovníkům. Tenhle příklad se mi velmi zamlouvá!

Její případ je zbaven nesmyslů spojených s New Age - antivědeckých, antilékařských, pseudovědeckých či narcistních hybridů typu „a pak mne pohltilo úžasné silové pole magnetické energie a jiné žvásty. Je to jednoduché, upřímné a velmi věrohodné. Jak jsem řekl, můj nejvyšší obdiv.

Z tohoto příkladu je zjevné, že naše poznání má své hranice, kdežto modlitba nikoli.

Vřelé pozdravení Tobě i přátelům ze služební cesty - deštivého Londýna.

Atík

Čtyřicet myšlenek Emanuelových

Podařilo se mi pochopit sdělení z kartičky od Emanuela. Hlavně díky našemu rozhovoru. Zbavila jsem se jednoho neodpuštěného nánosu v sobě, i když jsem si myslela, že je odpuštěno a jsem nad věcí. Mám teď lehké tělo a pocit, že mohu létat, že jsem se znovu narodila. Děkuji tam nahoru, že mě nechali tak dlouho vytahovat stejnou kartičku, až jsem konečně pochopila.

Martina

Z diskuse pod videem Karma a reinkarnace

Dotaz: Říká se, že když člověk umře, tak se jeho duše dostane k „Otcí“. Také se říká, že se duše neboli naše „srdce“ poté konfrontuje s tím, jací jsme

v životě byli a jak jsme se chovali k lidem a k přírodě i k sobě samým (tvrdí Bible). Ale v tom případě nechápu, proč je člověk znovu ještě za své hříchy pak v další inkarnaci zatížen?

Chápu, že zatížení může být i otázkou poznání samozřejmě, ale proč se člověk vždy narodí méně kvalitnější co do rozumu a schopností nežli Stvořitel? V tom případě je hřích nevyhnutelnou záležitostí každého člověka a můžeme se zrodit i milionkrát a vždy bude pro nás svět složitou záležitostí v rozhodování a chápání věcí a souvislostí kolem sebe. Každý reinkarnační život bude složitý zase v něčem jiném a v každém takovém životě uděláme chyby a omyly a budeme hledat našeho Stvořitele, a to pořád dokola podle mého názoru.

Navíc také nechápu, proč si naše duše, která vznikla nejprve u „Otce“, vybere „horší“ variantu bytí v materiálu, třeba na naší zemi. Některé tyto věci mi prostě nedávají smysl.

Odpověď: Ne, když opustíme tělo, nedostáváme se rovnou k Otci. To bychom shořeli. Ve stávajícím životě jsme si předsevzali odčinit 15 procent a mnozí odcházejí do svého nadzemského domova – ne k Otci - třeba sféry 3/5 a zjišťují, že ani těch patnáct procent neodžilo, protože problémům uhýbali.

Dnes žijeme na planetách Sluncí šestého stupně, sem jsme postupně padali, když jsme stále chybovali a vibračně vlivem svých zatížení již nebyli schopni v lepším světě žít. Cestou zpět, i tam budeme odčiňovat své „hříchy.“ I Kristus, když vstoupil do hmotného těla, musel některé své schopnosti uvést do latence, byly by mu zbytečné a ve vesmíru není nic zbytečného.

Představte si, že by nevědomý, egoistický člověk měl vlastnosti Otce! To by to dopadlo! Vždyť právě podobné schopnosti přivedly prvorozence k pádu. Ano, neodejdeme, „dokud nevypereme šat doběla“, neodčiníme chyby, které jsme na Zemi napáchali. Času je dost. Ano, vtip je v rozhodování, ale také ve znalosti duchovních zákonitostí, jak zvládnout život, abychom se už na Zemi nemuseli vracet.

Jakmile ukážete snahu, dostanete kvalitnějšího duchovního průvodce, chcete-li anděla strážného. Navíc před inkarnací je vám vysvětlován úkol budoucího života a tam víte, jak se má řešit. Jenže pak začnete být okouzlen hmotou, požitky a život promarníte.

Víte, jak je moudré a pro nás výhodné, že žijeme v chudším Česku? Ježíš ukázal, že bohatství a sláva svádějí. Být prostý a pokorný. Už to je těžké, to víme oba.

Nechcete si postupně pročítat od čísla jedna Rozhovory se životem, kde je vše postupně vykládáno? <http://www.rozhovorysezivotem.cz/clanky/rozhovory-ke-stazeni/r1---r10/>

Děkuji za hezký dotaz.

Z diskuse na webu rozhovorysezivotem.cz

Rozhovory se životem z vašich webových stránek už mám podruhé přečtené, abych porozuměl všem souvislostem, a doufám, že se mi podaří je promítnout do života. Je to psáno prostě a pochopitelně a je to úžasná pomůcka do života. Měla by to být povinná četba pro každého. Jen ta vůle mi chybí. Krásný den.

Vladimír

Z diskuse na facebooku

Dotaz Vladany: Právě poslouchám vaše videjka na Youtube, jsem za ně tak šťastná! Poslouchám je teď každý den a nemohu se jich doslova nabažít. Posílám milé pozdravy ze švýcarského Sankt Gallen. Poslechem se krásně obohacuji, protože vše, co jsem kdy potřebovala vědět, se z videí dozvídám.

A prosím vás, mohu se zeptat? Ten duchovní průvodce je vlastně ten, koho my nazýváme Anděl strážný?

Odpověď: Znáte www.rozhovorysezivotem.cz? Ano, duchovní průvodce je anděl strážný. Jenomže andělé, tak jak nám to vysvětlují, jsou podstatně vyspělejší bytosti než duchovní průvodci, ti jsou cca jen o "tisíc let" dál než my. Což je dost na to, aby nám byli prospěšní. Často nás provázejí řadu životů.

Vladana: Jé, děkuji mnohokrát! No to mě těší, tolik mě to zajímá, děkuji.

Co říci závěrem. Přátelé milí, dělejte si prosím při čtení poznámky a pak se na případné nejasnosti na nejbližším setkání zeptejte.

Letošní svěcení svíček bude 18. prosince mezi 10. – 10:30. hodinou. A pamatujme, že během této doby je větší šance procitnout, posílit se, obdržet obdarování, spojit se s duchovním světem vlivem duchovních proudů směřovaných na skupiny Krista. **„Zažít opravdovou jednotu, společenství s Kristem je radost, kterou,“ jak řekl Josef z Nazaretu, „vám nikdo vzít nemůže a také nevezme. Naopak, ještě se vám zvětší.“**

